

§ 6

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 655 af 16. December 1918 om Understøttelse til mindre næringsdrivende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4882, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. Andersen): Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Der har indenfor Udvalget været forhandlet om, hvorvidt der var Mulighed for at optage de organiserede Gadehandlere under Loven, men det var den almindelige Opfattelse i Udvalget, at det vilde sinke Sagen i høj Grad, hvis man ændrede Lovforslaget, og da det gælder om at faa det hurtigt gennemført, fordi der ligger et stort Antal Andragender, som venter paa at blive bevilget, vedtog man i Stedet at rette en Hensigt til Hjelpekassebestyrelserne og til den københavnske Understøttelsesforenings Ledelse om i al Almindelighed at tage velvilligt paa de Andragender, der indkom fra saadanne handlende, og søge at imødekomme dem saa vidt muligt efter de paa gældende Ledelsers eget frie Skøn. Udvalget har endvidere som Følge af de Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens første Behandling om Ønskeligheden af en Appelinstant for saadanne Ansøgere, som efter deres egen Mening var blevet mindre godt behandlet af den stedlige Hjelpekassebestyrelse, ført Forhandling med Formanden for Hjelpekassernes Centralledelse og med Indenrigsministeren. Jeg skal ganske paa egne Vegne udtale en Beklagelse af, at det ikke er lykkedes at opnaa et Resultat af disse Forhandlinger.

Hjelpekassernes Centralledelse stillede sig meget velvilligt til Sagen og mente, at det vel kunde arrangeres paa den Maade, at disse Ledelser henholdsvis for Købstadskommuner og Sognekommuner nedsatte et Nævn, en Appelinstant, hvortil de, der følte sig forurettede, kunde henvende sig med Klager. Et Ændringsforslag, som tog Sigte herpaa, blev udarbejdet og godkendt af den højtærede Indenrigsminister, men det viste sig, da det kom til Behandling i Udvalget, at de to konservative Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, ikke kunde give denne Sag deres Tilslutning, og da man kunde forudse, at Sagen vilde blive i høj Grad forhalet — ved lang Debat, her i Salen, Udvalgsbehandling i Landstinget og Tilbagesendelse hertil —, renoncerede jeg for mit Vedkommende paa dette Ændringsforslags Gennemførelse, og det blev saa taget tilbage. Det foreligger altsaa ikke her, men jeg vil dog gerne henstille, at man ved en senere Behandling af lignende Love maatte kunne medtage en Ordning af dette Spørgsmaal, saaledes at man fik en saadan Appelinstant, som jeg her har nævnt, og som passende kunde sammensættes af Ledelserne for de to Landsorganisationer, Centraliseringen af Hjelpekassebestyrelserne i Købstadskommunerne og i Landsognene.

Det er forhaabentlig at vente, at Lovens Gyldighed ikke yderligere skal forlænges, naar vi kommer til den 1. Oktober, men ingen ved i dette Øjeblik, hvorledes Forholdene her i Landet eller i andre Lande vil udvikle sig; det kan meget godt blive saaledes, at Vinteren kan blive trang for en stor Del af Landets Befolkning, ogsaa for de mindre næringsdrivende, og hvis en saadan Lov skulde blive nødvendig ogsaa til Vinter, vil jeg altsaa henstille til Overvejelse, at der bliver oprettet en Appelinstant.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Sigurd Berg: Jeg skal ikke komme ind paa nogen Debat her om den Appelinstant, som den ærede Ordfører omtalte. Forholdet har ganske rigtigt været paa Tale, men den ærede Ordfører understregede ogsaa, at det var paa egne Vegne, han fremsatte de Udtalelser, han her fremkom med. Jeg kan maaske heri se et stærkt Udtryk for, at det var *udelukkende* paa egne Vegne, han fremsatte disse Udtalelser.